

MEGHÍVÓ Munkakongresszusra

Kraszna, március 24., szombat délelőtt 10 órakor

Szeretettel hívjuk gyülekezeteink küldötteit a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége tavaszi munkakongresszusára, a krasznai magyar baptista imaházba 2012. március 24-én, szombaton délelőtt 10 órára. Kérjük a szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy az Alapszabályzatban meghatározott módon képviseltesék magukat a kongresszuson: 21-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-200 tag után 3 képviselő, 201-300 tag után 4 képviselő és minden megkezdett száz tag után még egy-egy képviselő. A missziós vagy leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát, és úgy küldjenek képviselőket. Kérjük a küldötteket, hogy jelenjenek meg idejében. Imádkozunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat!

DR. SIMON JÓZSEF elnök és **BUDAI LAJOS** főtítkárhelyettes

Thomas Helwys 400 évvel ezelőtt publikált deklarációjának egy oldala.

A dokumentumot *Neville Callam*, a BVSZ főtitékára kommentálja (7. oldal.)
Háttér rovatunkban (13. oldal) azt a kort mutatjuk be, amelyben ez a jelentős mű létrejött.

Búcsú a hóvirágtól

*Ahogy lefutott a hó a földről
mindjárt kidugdta tiszta arcodat,
ezüst kelyhaddel gyenge száradon,
hó levében nézvéen meg magad.*

*Kis fehér virág, Élet hírnöke,
te hoztad el a ragyogó tavaszt,
téli halálból az élet felé
vad, hideg éjben te kezdél utat...*

(folyt. záróold.)

Somogyi Barnabás

A szalárdi gyülekezet fúvószenekara, az első sorban (balról jobbra): Elek Zsolt, Mierlut Gedeon, Mierlut Hiri Dániel, Mierlut Hiri Boglárka, ifj. Elek Katalin, Nagy Krisztina, Elek József karmester, Elek Levente, ifj. Elek János; második sor: ifj. Elek Béla, ifj. Kerekes Ferenc, Elek Dávid, ifj. Elek András, Gál Zoltán, Mihancea András, Mihancea András Endre, ifj. Elek Zoltán, Elek Efraim. (Tudósítás a 12. oldalon.)

Az RMBGYSZ Elnöksége és a Tanács határozatairól

A mi Urunktól Jézus Krisztusunktól, és a gyülekezetektől általatok ránk ruházott felelősségünkben adódóan, ez év február 14-15-én összegyűltünk, előbb az Elnökség, majd a Tanács tagjai, hogy aktuális közös ügyeinket rendezzük, és az előttünk álló feladatokra összpontosítsunk.

1. Az Elnökség és a Tanács első napirendi pontja a Kovács József testvér helyzetének áttekintése volt. Amint a korábbi tájékoztatásokból is nyilvánvalóvá lett, testvérünk egészségi állapota a túlzott terhelés miatt megromlott, ezért egy éves betegszabadságra távozott az Elnökség javaslatára és közösségünk ill. más támogatók anyagi segítségével. Mivel betegszabadsága közben nagybányai lelkipásztori szolgálata megszűnt, ezért a meghívható lelkipásztorok sorába került. A jövőre való tekintettel megkérdeztük testvérünket, hogy mi az a munkaterület, illetve munkateher, amit az elkövetkezőkben vállalhat. Kovács József testvér elmondta, hogy nagyon hasznos volt számára az eddig átélt szabadság, de még a közeljövőben sem tudna teljes idővel és felelősséggel járó lelkipásztori, ill. szövetségi munkát vállalni, ezért úgy döntött, hogy lemond a főtítkári tisztségről és ezt a döntését a márciusi munkakongresszusunkon is bejelenti. Ebből kifolyólag az Elnökség létszáma hatra csökkent és a Tanács titkos szavazással úgy döntött, hogy Giorgiov Adrián testvérünkkel egészíti ki a testületet. A kongresszus egyik feladata lesz, hogy a Tanács által javasolt Giorgiov Adrián testvért, vagy valaki mást az Elnökségből, Szövetségünk főtítkárának válassza.

2. A múlt évi döntésünket a 2012-es húsvéti célgyűjtés tekintetében megerősítettük. Jónak láttuk, hogy ez évben a szilágynagyfalui gyülekezetet segítsük imaházfelújítási munkálataikban.

3. A Hargita Tábor helyzetének áttekintése és elemzése is napirendre került, amely után azt tudjuk mondani, hogy a korábbi csőd és az átmeneti intézkedések után, új alapokra helyeztük a Tábor működését. Ez azt jelenti, hogy Szövetségünk Tanácsa alapítványt hozott létre, amely a Hargita Tábor ügyeit a korábbi átláthatatlan, zavaros állapotoktól eltérően tisztán és átláthatóan fogja vezetni. Azért van ez a jó reménységünk, mert a döntéshozó és a végrehajtó szervet, mely korábban egy személyben testesült meg, most különválasztottuk. Az alapítvány kuratóriumába az Elnökség javaslatára a Szövetségi Tanács id. Máté Zoltán, Kui Bálint és ifj. Both József testvéreket delegálta. A Tábor adminisztratív vezetésére Joó Zoltán testvért alkalmaztuk, aki az alapítvány döntéseit hajtja végre, és majd annak is tartozik elszámolni. Az alapítvány pedig minden egyes döntéséről, melyet jegyzőkönyvben rögzít, rendszeresen tájékoztatja szövetségünk vezetőségét. Mind az alapítvány kuratóriumát, mind a Tábor ügyvezető igazgatóját a szövetségünkben meglévő 4 éves választási ciklusokhoz igazítva kell megújítani, vagy lecserélni – elvégzett munkájuk értékelésének figyelembevételével. Ezt a döntésünket kiterjesztettük Szövetségünk többi ilyen típusú – már meglévő, vagy ezután létrejövő – alegységeire, így jelen esetben a Filadelfia alapítványra is.

4. Az Elnökség meghallgatta Pardi Attila testvért is, aki a szövetségünk tulajdonában lévő Filadelfia szalárdi öregotthon helyzetéről és az alapítvány munkájáról számolt be. Az öregotthon mintegy másfél millió eurós EU-s pályázat megnyerése nyomán nagy beruházásba kezdett, de ennek előfeltétele volt, hogy szövetségünk megvásárolja az épületet. Ez úgy mehetett végbe, amint az közismert, hogy Szövetségünk 230 ezer eurós kölcsönt vett fel Gere Árpád testvértől, melynek kamatai jelenleg is minket terhelnek. Mivel határidőre sem tudtuk a kölcsönt visszafizetni, ezért e teher viselése, illetve e patthelyzet feloldása jelenleg is komoly feladatot ró ránk. Jó reménységre ad okot, hogy a hitelezőnk egy testvér, és így vele együtt kereshetünk olyan megoldást, amely mindannyiunk számára elfogadható. Imádkozzatok értünk!

5. A fontos napirendi pontok közé tartozott, mind az elnökségi, mind a Tanács ülésén a márciusi kongresszus előkészítése. A március első felében megjelenő kongresszusi füzet a beszámolókkal mellett már a kongresszus programját és napirendjét is tartalmazni fogja.

Amint az a felsorolásból látható, van feladat és felelősség bőven, amit hordozni és végezni kötelességünk az Úrtól és a testvéreinktől kapott megbízás alapján. Azt is látjuk, hogy a munka jó végzéséhez a mi erőnk és bölcsességünk kevés. Ezért nagy szeretettel és határozottsággal arra kérjük a testvéreket, hogy rendszeresen imádkozzanak értünk. Hisszük ugyanis, hogy az ilyen összefogást és közös akaratot a mi Urunk Jézus Krisztus meg fogja áldani!

„Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért... Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek. Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátaimnak mondtalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendellek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek.“ (Jn15:13-1)

VERESS EFRAIM, kommunikációs alelnök

Eljött egy új tavasz

– „Új hősök” kellene –

Gondolatok Jim Cymbala: *Friss szél, friss tűz* (Fresh Wind, Fresh Fire) című könyvéből.

Alcím: *Mi történik, amikor Isten Lelke munkálkodik népe szívében?*

Pár száz évvel ezelőtt, New York államban, Charles Finney evangélistát használta fel az Úr hatalmasan egy nagy ébredésben. Azon a vidéken élt egy fiatalember, akit Daniel Nashnak hívtak. Amikor elkezdődött az ébredés, ez az ember – akiről abban az időben nem tudott senki semmit – az ő harmincas éveiben járt, és komolyan elhatározott valamit: mindenhová, amerre Finney járt evangelizálni, ő is elment. Három-négy héttel az alkalom előtt, a saját pénzén kibérelt egy szobát, majd keresett még két-három testvért, akikben ugyanaz a lélek volt. És elkezdtek imádságban harcolni, tusakodni, ott a szobában, Isten előtt az emberekért. Amikor nem kapott szobát, olyankor egy pincében gyűltek össze.

Velük kapcsolatban Finney a következőképpen emlékezett vissza. Amikor egy városba érkezett, egy nőtestvér megszólította és megkérdezte tőle: „Ismeri-e Nash testvért? Ő és még két társa az én házáznál vett ki szobát. Már napok óta nálam laknak, de se nem esznek, se nem isznak semmit. Egyszer beléptem a szobájukba, hogy lássam, minden rendben van-e velük. Láttam, hogy mindhárman arcra borulva kiáltanak Istenhez. Jöjjön, nézze meg őket, nem betegek-e?”

Erre Finney azt válaszolta: „Nem szükséges oda mennem. Asszonyom, nincs mégmi baj. Ezek az emberek csak tusakodnak Isten előtt a lelkekért. Én prédikálok, de a fő munkát ők végzik.”

Az alkalmakon ez a Nash testvér legtöbbször nem is volt jelen. Ugyanott maradt és tovább imádkozott, hogy a Szentlélek győzze meg a hallgatókat.

Végül Finney is találkozott ezzel az emberrel. Daniel Nash ezt mondta

neki: Meg vagyok győződve, hogy az én feladatom, és minden hívő ember égető feladata az, hogy imádkozzon és tusakodjon a Szentlélek érkezéséért, munkájáért, legalább annyira, mint amennyire az első tanítványok imádkoztak a Szentlélek kiadásáért pünkösöd előtt. Sőt, most sokkal fontosabb, hogy ezért imádkozzunk, mint akkor. Most értettem meg igazán, mit mondott az Úr Jézus: „*amit könyörgésteekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek*”.

Később ezt az embert Isten hazaszólította. Halála után négy hónappal Finney is befejezte munkáját. Eltűnt mellőle a nagy imaharcos, aki támasza volt a munkában. Ha valaki ma meg akarja nézni ennek az embernek a sírját, megtalálhatja egy elhanyagolt temetőben, New York állam északi részén, egy kis falucskában. És ami rajta áll, mindent elmond: *Itt nyugszik Daniel Nash, Finney munkatársa, harcos és hatalmas hős az imádságban.*

Ez az ember ismeretlen volt abban az időben a nagy és neves emberek előtt. Senki nem ismerte. De biztosak lehetünk abban, hogy ennek az embernek a nevét nagyon is ismerték akkor a pokolban is, de a mennyben is! Isten hatalmas imaharcosai, férfiak és nők, az évezredek során, félretették az élet zavaró hatásait, hogy a lelki munkában vegyék ki részüket Isten mellett. Hogy híresek lettek vagy nem, hogy ismerte őket a világ vagy nem, teljesen lényegtelen!

Ugyanígy van ez ma is Isten hatalmas hőseivel. Ezek az emberek a mennyben híresek, ezek olyan koronát szereznek maguknak, ami mellett a föld összes kincse kárna és szemétnak tűnik. Ezek lehet titokban, valahol elbújva tusakodnak, imádkoznak, ismeretlenül mindenki elöl, de az

egész mennyország mozgásba jön miattuk és általuk! Minden évszázadban, minden kontinensen, ezek azok a hős harcosok, akik Isten országát viszik előre igazán.

Eljött egy új tavasz, új hősök kellene!

Ha mi is bátrak és határozottak leszünk a harcmezőn és merünk nagy dolgokat kérni Istentől, és tusakodunk, imádkozunk előtte, akkor nincs határa annak, amit Isten képes miérettünk megtenni az Ő dicsőségére. Egyesek közülünk híresek lesznek, talán mint Finney, de a legtöbben nem lesznek azok, ahogy Daniel Nash sem volt az. De nem is ez a lényeg! Ami igazán fontos, hogy Isten erejét és világosságát tapasztaljuk meg egy sötét és gonosz világban.

A gyülekezet történetében azok, akikre felnézünk, legtöbb esetben nem voltak nagy, híres, tanult emberek, ők Isten harcosai voltak. Moody soha nem lett felavatva lelki munkássá. Finney soha nem járt szemináriumba. És mégis, általuk számtalan várost látogatott meg Isten ébredéssel. Azért, mert ki mertek lépni a harcmezőre, mert imádkoztak, vagy ők, vagy mögöttük mások. Imádság nélkül soha nem volt győzelem!

Kérdezzük meg magunktól

Mi az, ami megakadályozza, hogy mi is ilyen hősök legyünk? Mi az, ami miatt Isten nem munkálkodik ma úgy, mint régen? Isten nem változott, Ő ugyanaz ma is, mint aki volt akkor. Kérjük Istent, hogy támasson ilyen hősöket közülünk! Akarsz-e Isten harcosa lenni, ilyen hős? Eljött egy új tavasz, „új hősök” kellene!

Összeállította:

PARDI FÉLIX *lp.*, *Kémer*

Az imaház belülről megújult

A felújított imaház ünnepélyes megnyitására került sor Szatmárnémetiben január 22-én a zsúfolásig megtelt imateremben. Várakozással mentünk az Úr házába. Kiérződött már az imaórán is az a vágy, hogy imaházunk valóban legyen Isten háza és a menny kapuja. Nagy Kasza Lőrinc és Ivánitzki István testvérek, gyülekezetünk felavatott vénei buzdítottak imára az 1 Mózes 28:16-22 alapján. A hálaadás és könyörgés jellemezte imáinkat.

Szűcs Sándor lelkipásztor beszámolt az építkezés főbb mozzanatairól. A hátsó rész és menyegzős terem – ideiglenes imaházunk – felújítása, illetve építése után, 2011 májusában kezdődött az imaház teljes belső felújítása. Ennek apropója a felmerülő szükségletek, valamint a 2012-es centenáriumi év. A felújítás során jelentősen megváltozott, megújult imaházunk belső tere. Sor került a fűtésrendszer, világítás, nyílászárók cseréjére, az énekari emelvényrész átalakítására. Hely- és levegőtöbblet szempontjából a nagyterem lejtősítése és más, az építkezés folyamán szükségesnek látott átalakítás, javítás is történt, padlócsompe került a parkett helyére.

A beszámoló után köszöntések és szolgálatok következtek, az énekkar

alkalmi énekekkel dicsőítette az Urat. A városi és megyei hatóságok részéről köszöntötte a gyülekezetet Ilyés Gyula polgármester és Csehi Árpád megyei tanácselnök.

Remus Oanta tv., a helyi Emanuel baptista gyülekezet lelkipásztora a Józsv 1,1-7 alapján arra buzdított, ne

dőljünk hátra lelkileg, hanem dolgozzunk tovább.

Mihai Micula, a Betel baptista gyülekezet lelkipásztora Isten jelenlétének áldásairól szolt a 2Kron 7:15-16 alapján. Köszöntötte a gyülekezetet Mihai Cornel tv, belső tervező, az egyik pünkösdista gyülekezet előljárója.

Szolgálatával emelte a délelőtti lelki légkörét a gyermek- és tinicsoprt is.

Alkalmi ígét olvasott és hirdetett Dr. Simon József tv, nagyváradi lelkipásztor, szövetségünk elnöke a Zsolt 84,1-5 alapján. Kiemelte, a gyülekezet az a hely, ahol Istennel lehet találkozni, ahol ő jelen van. Ez a vágyunk nekünk, gyülekezeti tagoknak is.

A délutáni istentisztelet keretében a gyüleket tagjai közül hárman emlékeztek vissza és fejezték ki Isten iránti hálájukat, vágyaikat.

Ígét hirdetett Gál Lajos tv, szeghalmi lelkipásztor a 4Móz 11,31-34 alapján arra bátorítva, hogy ne zúgólódjunk, mint Izrael népe, hanem bízzuk életünket Istenre. Aki képes volt a népet táplálni a pusztában, ma is kezén hord.

Imánk, hogy nemcsak a szatmári imaház, hanem minden imaterem legyen egy élő gyülekezet találkozási helye, ahol Isten jelen lehet, megszólalhat és az üdvözülők száma szaporodik.

VÉKÁS BENJÁMIN

Kedves lányok és asszonyok!

Áldás, ha a generációk, köztük a nők is, egyetértésben élnek és a taníthatóság jellemzi őket. Az elkövetkező évekre, a Hargita Keresztyén Központban megrendezésre kerülő Női csendesnapokra, TANULJUNK EGYÜTT főtémával tervezünk sorozatot :

- Fiatalok és idősebbek (Tit 2:4).
- Szűkölködni és bővölködni (Fil 4:12)
- Meghallgatni és beszélgetni (Préd 3:7)
- Megbocsátani és bocsánatot kérni (Ef 4:32)

Az idei Női csendesnapok témája: *Tanuljunk együtt – Fiatalok és idősebbek!* (Tit 2:4).

Meghívott előadók: Dr. Kovács Gézáné Ildikó és Filemon Zsoltné Krisztina (Mo.).

Időpont: június 8-10.

A részvételi díj differenciált:

- I. árcsoport: 140 Ron (2-3 ágyas szobák saját fürdővel)
- II. árcsoport: 108 Ron (4-8 ágyas szobák közös fürdővel)
- III. árcsoport: 88 Ron (20 ágyas nagy hálók közös fürdővel)

Jelentkezés: május 1-ig, Kiss Juditnál, E-baptifon: 0735 501259, email: jkiss69@gmail.com

Szeretettel várunk!

A Nőszövetség vezetőségének nevében: BUDAI EVÓDIA, elnök

Kedves Testvéreink

Ez év, a 2012-es, kiemelkedő ünnepek esztendeje több gyülekezetnek is. A Szilágynagyfalu-i Baptista Gyülekezet augusztus 25. és 26.-án tervezi kettős ünnepét. Szombaton a Nagyfaluból elszármazottak találkozója, vasárnap pedig az imaház fennállásának a 100 éves jubileuma lesz. A 100 éves épület megerősítésre, modernizálásra szorult. Öt éve a tetőszerkezet lett felújítva, és külső renoválások történtek, 2011 tavaszán pedig a belső rész teljes átalakítása kezdődött meg. Ez idő alatt az istentiszteleti alkalmakat az emeleten lévő menyegzős teremben tartjuk.

Munkálatainkból még hátra van a padlócsempézés egy része, ülőalkalmatosságok beszerelése, előszobák és lépcsők burkolása, a szószék emelvény márvánnyal való beborítása, a bemejtő medence szigetelése, új bejárati kapuk és kerítés készítése valamint az összes melléképület felújítása, kifestése. Ezek után, talán jövőre a fűtés energiatakarékosabbá tétele. Jelenleg fűtőolajjal történik, és nagyon magas az ára. Keresünk gazdaságosabb megoldást.

Örülünk, hogy ez év húsvétján a Nagyfalui gyülekezet számára lesz szövetségünk gyülekezeteiben a célgyűjtés. Kérjük szeretettel testvéreink anyagi és imában való támogatását. Hisszük, hogy a mi Istenünk ismeri minden szükségünket és ki is rendeli azt.

Köszönjük előre is testvéreink segítőkészségét.

A közelgő ünnepekre kívánjuk a feltámadás erejének a hatását életünkben és közösségeinkben!

Testvéri szeretettel, a Nagyfalui gyülekezet nevében:

NAGY ISTVÁN lelkipásztor.

Köszönetnyilvánítás!

Isten iráni hálával gondolunk azokra a testvérekre, akik adományokkal hozzájárultak a Kiskereki imaház építéséhez. Megköszönjük azoknak a testvéreknek, akik a felhívást komolyan vették és a karácsonyi célgyűjtéssel támogatták az imaház építését!

A Kiskereki gyülekezet nevében: Szabó András lelkipásztor!

Az adományozó gyülekezetek névsora a következő: Asszonyvásár 450 lej; Székelyhid 400 lej, Értarcsa 350 lej, Gálospetri 350 lej, Nagyvárad - 13780 lej, Tamási 1550 lej, Bihar 4500 lej, Fugyi 200 lej, Belényes 500 lej, Tárkány 350 lej, Arad 1. 800 lej, Érszöllős 400 lej, Biharpuspöki 300 lej, Feketegyarmat 90 lej, Kovács 50 lej, Fenes 500 lej, Margitta 135 lej, Nagyvárad-Rogériusz 1000 lej, Nyüved 100 lej.

A testvérek életére Istenünk gazdag áldását kívánjuk! (Kol 3:17)

MABAVISZ-vasárnap Nagyváradon

Többszörös ünnepre gyűltek össze Nagyváradon a három magyar baptista gyülekezet (Rogériusz, Belvárosi, Betlehem) tagjai február első vasárnapjának délutánján. A közös ünneplésnek a Rogériuszi Magyar Baptista Gyülekezet adott helyet.

Közös énekléssel kezdődött az alkalom, melyet Szabó Péter (Rogériuszi gyülekezet) imára való buzdítása követett az Efézus 4:1-6 alapján. Mindhárom gyülekezet részéről fel lett kérve egy-egy testvér az imádkozásra. Az ünneplés kettős gyermekbemutatással folytatódott, Simon József és Giorgiov Adrián lelkipásztorok imádkoztak a csecsemőkért, a szülőkért, s az őket körülvevő családtagokért.

Az elhangzó biznyságtevések között a Belvárosi Gyülekezet vegyeskara szolgált Istent magasztaló és hitre bátorító énekekkel. Elsőként Varga Mátyás tett biznyságot a Betlehem gyülekezet részéről a Jn 17:1 alapján. Arra figyelmeztetett, saját tapasztalatát tárva elé, hogy ne emberek

dicsőségét keressük, mert akkor belefáradunk a ránkbízott szolgálatba. Alázat és szeretet nélkül csak rombolunk, ahelyett, hogy az egységet építenénk. Giorgiov Adrián lelkipásztor arra szólított fel – mintegy a megkezdett gondolatot folytatva –, hogy a nagyváradi gyülekezetek is éljenek egységben. Ez úgy valósulhat meg, ha egyenként ráhangolódunk Jézusra. Efézusban is több gyülekezet volt, s Pál levelében kivétel nélkül felszólította mindegyiket a szentségre, tanúszkodásra és egységre. A Belvárosi gyülekezet lelkipásztora nagyon kézenfekvő természeti képpel zárta biznyságtévését, a kint szállingózó hópehelyeket hozta fel példaként. Külön-külön mindegyik gyenge, erőtlen, de ha összetartanak, nagy dolgokra képesek. A biznyságtételek után lehetőség adódott arra is, hogy a rogeriuszi gyülekezeti tagok példát mutató szokását követve egymást szeretettel köszöntsük.

A vegyeskar újabb szolgálata után Dr. Simon József, a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke hirdetett ígét a Mt 26:36-45 alapján. Elmondta, hogy a Magyar Baptista Világszövetség vasárnapján gondolunk tőlünk távol élő testvéreinkre, s imában hozzuk őket az Úr elé. A prédikációban elhangzott, hogy az imádkozásnak van meghatározott helye, ideje (bár történhet lélekben és szüntelenül is), vannak változatai, de akadályai is. Fel lettünk szólítva, hogy imádkozunk még ismeretlenül is Magyarországon, Észak-Amerikában, Ausztráliában, vagy a világ bármely részén élő magyar testvéreinkért, mert az ima tartja legerősebben az egységet. Igehirdetés után, mintegy az ünnepély megkoronázásaképpen, egy szívvel és lélekkel járultunk a szent jegyekhez, lévén a hónap első vasárnapja.

Adja Isten, hogy egymást imában (is) erősítve, vitéz harcosokként fussuk meg az előttünk levő pályát, hogy majd győztesekként megérkezve örök legyen ünneplésünk tökéletes szeretetben és egységben! **MELEG ADINA**

A nagyváradi-rogeriuszi imaház – archív felvétel.

Újbóli elkötelezettség a prófétai látás mellett

400 éve jelent meg Thomas Helwys baptista vezető nagy hatású tanulmánya.

Ebben az évben a különféle felekezetekhez tartozó emberek valószínűleg meg fogják említeni a 400. évfordulóját egy irodalmi mű megjelenésének, amely éles prófétai látásról tesz tanúságot. Ez a mű emlékeztethet bennünket, mekkora árat fizethetünk, ha hűségesek maradunk az evangélium igazsága mellett egy ellenséges környezetben.

1612-ben írta meg Thomas Helwys a *Rövid nyilatkozat az igazságtalanság misztériumáról* (A Short Declaration on the Mystery of Iniquity) c. művét. Thomas Helwys baptista úttörő nagy hatást váltott ki ezzel, az állam és annak tisztvégviselői törvényes jogaival foglalkozó tanulmányával.

Egy olyan időben, amikor kockázatos dolog volt állást foglalni a hatalom ellen, ez a külföldről nemrég hazatért baptista vezető nem riadt vissza attól, hogy vitairatot intézzen egy rettegett királyhoz, és megkérdőjelezze az uralkodó mindenek feletti hatalmát. Micsoda bátorság!

Helwys azt állította, hogy a királynak nincs hatalma az alattvalók lelkiismerete felett: „A király csupán halandó ember és nincs hatalma csak

a földi dolgokban. Ha a király uralma alatt állók engedelmes és hűséges alattvalók, engedelmeskednek a király minden emberi rendelkezésének, a mi urunk, a király nem kérhet ennél többet.” Majd így folytatta: „A király egy halandó ember, és nem Isten, ennélfogva nincs hatalma alattvalóinak lelke felett, hogy törvényeket és rendeleteket állítson ki, és szellemi értelemben urakat helyezzen följük.”

Helwys kérhette volna egyedül a keresztyének számára a lelkiismereti szabadságot. Mégis ez a baptista vezető tágabb látókörű volt, és az emberi természet olyan ismeretéről tett tanúságot, melyet napjainkban is újonnan fel kell vállalnunk. Helwys így vallotta: „A vallás Isten és az emberek között álló dolog. A király nem felel érte. Nem is lehet a király bíró ember és Isten között. Legyen bár eretnek, török (muzulmán), zsidó, vagy bármilyen más nézetű, a legkisebb mértékben sem a földi hatalomra tartozik, hogy megbüntesse őket. Ez nyilvánvaló lehet a mi urunk királyunk számára a Szentírások alapján.”

Ellentétben azzal, amit némely szerző állít, Helwys nem az első volt,

aki egy ilyen, mindenki által méltányolt felhívást intézet a lelkiismereti szabadság mellett. Ezért nem kell eltúlzott állításokkal méltassuk Helwys kiemelkedő hozzájárulását a vallási szabadság ügyéhez. Amit inkább tennünk kell: kérdezzük meg magunkat, hogy mindig tiszteletet tanúsítottunk a vallási szabadság Helwys által képviselt elvei iránt?

A *Rövid nyilatkozat az igazságtalanság misztériumáról* megjelenésének 400. évfordulóján tudatosuljon bennünk, hogy amikor a gyülekezet és annak tagjai meghallják Isten Lelkének hívását és válaszolnak rá, meglátják az értéket, amit Isten minden emberbe belehelyezett. Ezáltal kiállunk azon alapvető jogok mellett, amelyek minden emberre érvényesek – függetlenül a nemzetiségétől vagy vallásától – és életben tartjuk Helwys örökségét. (2012. január)

NEVILLE CALLAM,
a BVSZ főtitkára

(A leveleket Havas Péter fordította.)

A politikai hatalomhoz való „közelség”

Újból el kell gondolkoznunk annak veszélyén, hogy vallási céljaink elérését a politikai hatalomhoz való közelség által keressük.

Amióta Nagy Konstantin császár engedékenyebben viszonyult a keresztyénség felé, Krisztus követői abba a veszélybe kerültek, hogy a politikai hatalom vezénylese szerint táncoljanak, a politikai területről érkező rendeleteket keressék. Thomas Helwys *Rövid nyilatkozat az igazságtalanság misztériumáról* (A Short Declaration on the Mystery of Iniquity) c. műve megjelenésének 400. évfordulóján újból el kell gondolkoznunk annak veszélyén, hogy vallási céljaink elérését a politikai hatalomhoz való közelség által keressük.

Értékeljük Thomas Helwys viszonyulásában, hogy nem kereste a politikai hatalom kegyeit. Mivel elsősorban Isten előtt tartotta magát felelősnek, és kellőképpen távol tartotta magát a hatalomtól, tisztábban látta, miként kell a politikai hatalmat gyakorolni.

Tanulhatunk Helwysnek a hatalomhoz való viszonyulásából. Mivel úgy tekintett a hatalomra, mint az

isteni rend részére, Helwys tiszteletet tanúsított a király felé. Némelyek szerint Helwys túlhangsúlyozta a hatalom tiszteletét. Szerintük Helwys két egymást kizáró területet látott: egyrészt a király uralma, másrészt a gyülekezet. Helwys írásainak ezen értelmezése szerint egy szakadék áll a keresztyén ember magánszférában és a társadalmi szférában való magaviselete között. Ezáltal a gyülekezet társadalmi szerepe elenyészővé válik, mint szószóló és résztvevő a társadalmi életben.

Helwys írásainak ilyenemű értelmezése arra emlékeztet, ahogyan Ernst Troeltsch szerintem félreértelmezte Luther Márton társadalommal kapcsolatos nézeteit. Amint Luther esetében, úgy Helwysnél is a vallás nem csupán egy belső szellemi megnyilvánulás.

Nem gondolom, hogy Helwys szigorúan különválasztotta volna a keresztyén személyes életének és

társadalmi életének területeit. Ez nem egyeztethető össze azzal, ahogyan Helwys bátorította a keresztyének politikában való részvételét, és hogy a királyt az egyház tagjának tekintette.

Úgy vélem, Helwys e két területet inkább összefüggőnek és egymást átfedőnek tartotta, mintsem egymástól különállóknak. Bárhogy is vélekedünk ebben a vitatott dologban, egyetértünk azzal, hogy Helwys bírálta a hatalom túlkapasait, és megpróbálta helyreigazítani azokat.

Ha a gyülekezeti vezetők és tagok szabadok lesznek a politikai hatalomhoz való közelség csábításától, teret engednek, hogy jobban felismerjék a Szentlélek hangját. Ha helyesen látjuk, milyen értéket helyezett Isten minden emberbe, meglátjuk a mindenkit megillető emberi méltóságot és jogokat – beleértve a lelkiismereti szabadságot is, amelyet Helwys olyan nagyszerűen képviselt. (2012. február)

NEVILLE CALLAM, BVSZ-főtitkár

A szilágyperecseni új orgonáról

Interjú dr. Borzási István lelképástorral

Örömmel hallottuk, hogy orgonakonzert volt a szilágyperecseni imaházban karácsony 2. napja estéjén. Ki volt az orgonista?

– **Borzási István:** Igen, ez volt az első karácsonyi orgonakonzertünk, a készülő új orgonán. Az előadóművész *drd. Garai Zsolt* volt, aki egyetemi adjunktus a nagyváradai Emanuel Egyetem zenepedagógia szakán. Az összekötő szöveget és bevezetéseket felesége, Enikő mondta el. Sokan eljöttek nemcsak helybeliek részéről, hanem a környező gyülekezetekből is.

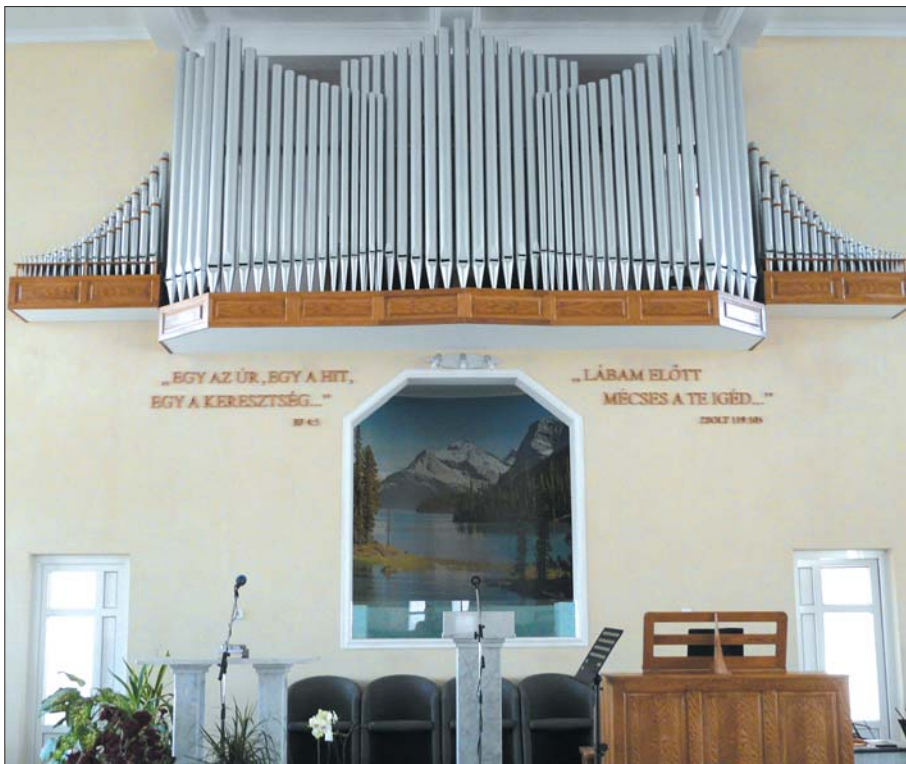
Milyen darabok kerültek előadásra?

– A koncert „Ó, jöjj le, Messiásunk!” című orgonaművel indult Césár Franck feldolgozásában. Ezt követően négy XIV. századi wittenbergi korál hangzott fel, az „In dulci jubilo” (azaz „Hadd zengjen énekszó”) dallamára. J. S. Bach művei közül két rövidebb fugát is hallottuk, „Gottes Sohn ist kommen” (Istennek szent Fia), illetve „Vom Himmel hoch da komm ich her” (Dicsének hangja szárnyra kél) címmel.

A koncert közepén pasztorál kompozíciók következtek, amelyek a pásztorsíp és a duda hangját utánozták, amelyek közül főképp Georg Friedrich Händel pásztorokat ábrázoló zenekari közjátékát említem meg. Helmut Walcha vak német zeneszerző egy F hang pedálra, kánonimitációs szerkezetben feldolgozott „Quem pastores” című dallama után a „Pásztorok, pásztorok” című éneket hallottuk, Koloss István magyar orgonaművész-zeneszerző feldolgozásában. Itt az orgonaművész kis szünetet tartott, ami alatt Borzási Míriám orgonált két kisebb darabot (egyett „A hit hangai”-ból, és egy korált J. S. Bachtól).

Végül Daquin zsidó származású francia zeneszerző, orgonista és csembalóművész „Noël” (francia „Karácsonyi ének”) orgonaművei hangzottak fel, amelyet aztán a nagy tetszést kiváltó „Csillagfényes éjszakán” című ének követett, rondo-variációs technikával.

Voltak temperamentumos és bensőségesebb darabok Felix Alexandre Guilmant, Johannes Brahms, Bartók Béla, Koloss István művei közül, majd

Farsang Árpád „Krisztus Urunknak áldott születésén” című feldolgozása is, és végül a „Csendes éj” karácsonyi himnuszunkat énekeltük el együtt.

A koncertet hívó zenekedvelők számára szerveztük meg. Ez lényegében keresztyén jellegű kulturális esemény volt, mert véleményünk szerint ilyen jellegű eseményekre is nagyobb hangsúlyt kell fektetni.

Az új imaházuk megnyitása óta a gyülekezet törekedett sípos orgona építésére is. Örülünk, hogy ez teljesült. Kérnénk szépen bemutatni a hangszert: hány sípja, regisztere van?

– A régi imaházból csak a klasszikus orgona lett áthozva az újba. De azt az orgonát nemcsak újjáépíteni kellett, hanem kibővíteni is, hogy új helyén a nagyméretű teremnek megfelelően. Az új orgonának pedál és két manuál része összesen 33 regisztert szolgált majd meg. A manuál 58 billentyűs, a pedál pedig 30 billentyűs. A sípkészlet a következő: pedál: 180 síp, I. manuál: 974 síp, II. manuál: 916 síp. Összesen: 2070 síp.

Szabad érdeklődni: honnan sikerült a sípokat beszerezni?

– A sípok egy részét mindenekelőtt a régi perecseni tíz-regiszteres orgona sípjai teszik ki, amelyekhez megvásá-

roltuk a budafoki gyülekezet nyolc regiszteres orgonáját, majd négy-négy további regisztert kaptunk a baróti és szalárdi orgonákból. Mivel mindez még mindig nem volt elégséges, a hiányzó sípsorokat Hollandiából szereztük be, főképp Sicco Steendam, baptista orgonaépítő részéről, Gröningen mellől, de másoktól is vásároltuk jó minőségű orgonasípokat Hollandiából és Németországból. Hosszú levelezések után személyesen tettem meg három hollandiai utat az orgonasípok hazaszállítására.

Milyen rendszert kapott a sípok vezérlése a játszóasztaltól, és hol kaptak helyet az imaházban a sípok?

– Az orgona hangja mindig nagyban függ a sípok méretétől (menzúrájától) és anyagától, valamint az intonálástól és a sípok számától, hangzásbeli adottságaitól, egymáshoz viszonyított helyes arányának meghatározásától (a diszpozíciótól). De függ a szelláda megépítésének módjától is és a szelepmozgatás mechanizmusától (a traktúrától). Mivel az orgona sípjai az erre a célra épített orgonaházban, a szószék fölött kaptak helyet, szükséges volt, hogy a vezérlés lentről, a szószék mellől történjen. Ezért elektronikus vezérlésű játszóasztalt készítettünk, ugyanúgy,

ahogyan ezt a szilágyballai orgonán is alkalmazták. Három sípsor viszont kétoldalt, a falon kapott helyet, amelyek így kissé hangosabban, a teremben szólhatnak meg. Arra törekedtünk, hogy orgonánk arányos, kellemes, megfelelő erősségű, úgy-mond „kerek” hangzású legyen.

Mennyibe kerül egy ilyen orgona?

– Az eredeti költségvetés 55.000 euró volt, amely menet közben még növekedett tíz-húsz százalékkal. Ezt az összeget három-négy évre lebontva kell kifizetni.

Szabad az építő nevét kérdezni?

– Természetesen: az építő neve Király Antal, a szilágyballai gyülekezet tagja, akinek munkájával nagyon meg vagyunk elégedve, mivel alaposan és aprólékosan utánajár minden részletnek.

Még egy technikai kérdés: mennyi időbe kerül egy ilyen hangszer összeszerelése?

– Két és fél éve folyik az orgona építése, és tavaly pünkösdkor vettük használatba. Persze, ez nem jelenti azt, hogy készen van: a munka teljes befejezéséig még kell több mint egy év. Mivel csak egy mester dolgozik az orgona építésén, érthető, hogy ilyen hosszan elhúzódik. Reményeink szerint viszont a következő karácsonyi koncertre már nemcsak a pedál hat regisztere, hanem a második manuál redőnyműve is szólni fog.

A hangszerek „királya” viszonylag kis számban található imaházainkban. Vajon miért? Régebben jó hangzású harmóniumaink voltak, amiket sajnos kiszorítottak a gyenge és zavaros hangképet adó villanyorgonák, hogy a szintetizátorokat ne is említsük. A sípos orgonával milyen most a gyülekezeti éneklés?

– Szilágyballán, Krasznán és Szilágynagyfaluban használnak még klasszikus orgonát a gyülekezeti énekléshez. Nem győzöm eleget hangoztatni, hogy a természetes hangképzés messze felülmúlja akár a legújabb digitális hangszerek hangjait is. A hang itt nem egy hangfalban keletkezik, nem egyetlen membrán rezeg, hanem természetes módon, a hangoszlop rezgése kelti a hangot a sípokban. Orgonánkon egy „tutti” esetében több mint kétezer síp, több mint kétezer helyről szólal majd meg, amelyek alaphangjai és felhangjai, bármilyen erősen szóljanak is,

kellemes és élvezetes hangzásúak. És nem úgy, mint egy fülsiketítő hangszóró esetében, ahol a hangerő akár maradandó halláskárosodást is okozhat!

Énekeinkkel imádkozunk, Istent dicséjük, evangélizálunk és megvalljuk a hitünket. De sajnos, a jelenlegi éneklési stílus nem abba az irányba halad, hogy az ilyen gyülekezeti áhitatot és bizonyágtételt segítené elő. Az újabb stílusú, szinkópás éneklés inkább szórakoztat, és megveti azt a zenei örökséget, drága kincset, amit az egyház az évszázadok során összegyűjtött. Ha mégis van bennük valamilyen dallam és szöveg, azt elnyomja az elektromosan felerősített ritmus. Így a gyülekezeti éneklés egyre inkább a diszkózene hangulatát idézi.

Nos, a klasszikus orgona megépítés ezt a természetellenes irányvonalat hivatott ellensúlyozni. Nem kívánunk haladni a világgal, és hisszük, hogy az orgona megépítése, ha nem is állítja meg, de fékezni tudja ezt a folyamatot a gyülekezeti éneklésben.

Nagyon szépen köszönjük a tájékoztatást!

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

– Jelenleg csak az első manuál sípjai szólnak, a 33-ból tehát csupán 14 regiszter: Bourdon 16', Principál 8' (Főjáték, más néven: Prestant, Diapason, Flautado), Fuvola 8', Nachthorn 8', Gamba 8' (ami a vonósregiszterek családjába tartozik).

A négylábas sípsorok közül Octav, Rohrflöte (amely nevét a sípok tetején található vékony „kémény”-től kapta), Koppelflöte (Kupakos fuvola, amelynél a csonkakúp-kupakot a síp hangolására is használják), Flöte Harmonica, (ami egy lágy, fényes hangú, kisméretű, fedett, kétszerte hosszabb vonósregiszter, amely erőteljes széllel megszólaltatja az első harmonikus felhangot, az oktávot).

Az első manuálon helyet kapott továbbá a Quint 2-2/3' (magas felhangokat megszólaltató regiszter), a Waldflöte 2', a Sesquialtera 2x (amely két párhuzamos kvint és terc sorból áll, ahol az alaphang 12. és 17. foka szól), valamint

a Mixtura 3x (Kevertkar, ami egyszerre három magas felhang énekel). Végül itt kapott helyet még a Tombita 8', egy jól ismert, erőteljes, hosszútölcséres nyelv-sípsor. Egy ugyanilyen nyelv-sípsor beépítésre kerül majd a ballai orgonába is, amit a hollandiai Hooge Zwaluwe-i református gyülekezettől vásároltunk.

A második manuálon 13 regiszter van: Bourdon 8', Salicional 8', Aeolin 8', Vox Celeste 8', Principál 4', Fuvola 4', Födött 4', Superoctav 2', Quint 1 1/3', Sifflöte 1', Mixtura 2x, Sharf 3x (ami biztosítja a Mixturánál is magasabb hangokat a redőnymű hangkoronájához), valamint a Krummhorn 8' nyelv-sípsor.

A pedál regiszterei: Subbass 16' (Mélybasszus), Principálbass 8' (Főbasszus), Csella 8', Octávbasz 4', Födött fuvola 4' és Bombard 16' (amely egy mély, teljes hangú, erőteljes nyelv-sípsor).

„Erőm fogy, de nem panaszkodom”

Faragó Albert most márciusban lenne 90 éves – részletek önéletírásából

„Elgondolkoztam rajta és rájöttem, hogy valójában mily nagy hálával tartozom mennyei Atyámnak azért is, hogy hívő családba helyezett engem. 1922. március 15-én születtem Biharon. Áprilisban beköltöztek szüleim Nagyváradra és én így már itt nevelkedtem fel. A Hevesi telepen, a vasút mellett volt a házunk.” – Idős korában írta meg emlékeit, mintegy két évvel e földről való elköltözése előtt.

A szolgálatban való hűség, és a rendkívüli pontosság jut eszembe, ha rá gondolok. A ‘80-as évek végén többször volt alkalmam a szentjánosiak

képviselésében a „nagy gyülekezet” bizottsági értekezletein részt venni. Ha netán szükség volt egy adatra, Faragó testvér biztosan nyúlt az iratgyűjtő megfelelő dokumentumához, akár évtizedekkel visszamenőleg is. A gyülekezet történetének élő krónikása volt.

Önéletírásáról a következőképpen vallott: „Emlékezzél meg az egész útról, melyben hordozott téged az Úr; a te Istened immár negyven esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbálgjon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben, vajon megtartod-e az Ő parancsola-

itait vagy nem?” – Ezt az ígét jelölték ki 2005. december 31-én a reggeli áhítatra. Elolvasva az igeszakaszt azon elmélkedtem, hogy nem véletlen ez a figyelmeztetés Izráel népének és vajon nekem nem szól-e? Ekkor kaptam ezt az indítást, hogy én is tekintsek vissza immár több mint nyolc évtized távlatára. Engem hogyan hordozott az Úr és oltalmazott mindez ideig.” ...Írását Antal Ferenc szerkesztette meg, a 36 oldalas füzet 2009. elején jelent meg Nagyváradon. Ebből közlünk az alábbiakban néhány jellemző történetet. (Sz.L.)

– Gyermekkori életem vidáman telt. Négyen voltunk testvérek, egy leány és három fiú. Általában az udvaron játszadoztunk, ami elég nagy volt.

A városból csak annyit ismertem, amit az imaházba menet láttam. Szerettem a vasárnapi iskolát, az Úr Jézusról hallottam. Szilágyi Mihály bácsi volt a főtanító és Farkas Miklós bácsi az osztály tanítója.

1926-ban elköltöztünk a Püspöki útra, ahol apám új házat épített és egy fűszerüzletet nyitott, amiben édesanyám és nővérem voltak a kiszolgálók. Árultunk aprított tűzifát és petróleumot, melyeknek a kiszolgálásában már én is segédkeztem.

1929 telén gyászba borult vidám életünk. Édesanyám hirtelen beteg lett és pár nap múlva meghalt. Mi félárva lettünk, de az élet ment tovább. Ősszel én is iskolába mentem. Most már hittanórára is jártam, amit az imaház kistermében tartottak vasárnap délutánonként. A hittant Bordás István testvér tanította. Minden félévre kaptunk bizonyítványt, amit elvittünk az iskolába, hogy beírják az ottani bizonyítványunkba, mert akkor kötelező volt a hittan, mint tantárgy. Nagyon szerettem a gyülekezetbe járni, hallgatni Isten szavát, tanítását.

Szerettem az ifjúsági egyleti órát, ahova már mint gyerek bekapcsolódtam. Az akkori ifjúsági munkások, köztük Koszta Vilma, verseket adtak, hogy szavaljak. Szerettem szavalni, és igen sokszor kaptam verset.

Sajnos 1930-ban meghasonlás keletkezett a gyülekezetben, ami kihatott az egész erdélyi magyar baptista közösségre. A gyülekezet ketté szakadt. A vezető testvérek egymást vádolva

pereskedtek egymással. Ekkor alakult a Golgota-gyülekezet.

De én bennem növekedett a Krisztust követő vágy, és 1936. szeptember 13-án, 14 éves koromban megkeresztelkedtem a Sebes-Körösben Molnár Károly testvér által. Kisjenőben bizonyoságot tettem a gyülekezet előtt, hogy elfogadtam Jézus Krisztust, mint személyes megváltómat, akit követni akarok életem végéig.

1938-ban a kultuszminisztérium véget vetett a testvérharcnak és egy interimár bizottságot nevezett ki a hitközség élére. A bizottságnak hat hónap alatt össze kellett hívnia egy hitközségi értekezletet, amelyben új vezetőséget kellett választani a hitközség élére. Ezen az értekezleten elnöknek dr. Bíró Lászlót, titkárnak pedig Bokor Barnabás testvért választották meg.

A gyülekezetben új élet kezdődött dr. Bíró László vezetésével, amelynek mottója ez volt „szántsunk új ugart”. Megkezdődött az ifjúsági egylet munkája, ének-zenekar működése is, ahol én is aktívan részt vettem.

Ekkor már megbízást is kaptam. A gyülekezet megválasztott tányérozónak, ami nekem, egy 16 éves ifjúnak nagy megtiszteltetés volt. Az Úr Jézus adott erőt, hogy hűséggel és felelősségteljesen végezzem.

Új lendület

A gyülekezet bizalmát élvezve erőteljesen kaptam a munkára. Legelőször a fiúk közt kezdeményeztem egy legénykör megalakulását. Elgondolásomról szóltam Szász Jenő testvéremnek, amit ő nagy örömmel fogadott és támogatott a szervezésben. Kondor Ernő testvéremmel is beszéltem, ő a legénykör

kifejezését nem támogatta, hanem javasolta, hogy legyen fiúkör a neve. Ez nekem is jobban tetszett, így lett fiúkör. Mikor már minden 14 éven felüli fiúval beszélünk, úgy határoztunk, hogy október 2-án (1938.) a gyülekezeti összejövetel után mi fiúk visszamaradunk és az oldalkarzatton megtartjuk megalakulási értekezletünket. Így alakult meg az első baptista fiúkör, ami az „Előre” fiúkör címet kapta. Utána a közgyűlés vezetőséget választott. Elnöknek Kondor Ernót, titkárnak Tóth Lászlót, pénztárosnak ifj. Kurucz Gyulát választottuk meg. Az elnök és titkár testvéreket megbíztuk, hogy írjanak egy levelet a gyülekezet bizottságának, amelyben kérjék a támogatást a fiúkör működéséhez. A gyülekezet bizottsága örömet fejezte ki és támogatását ígérte a fiúkörnök.

Az 1939. évi berendezkedési értekezleten a gyülekezet imaóra-vezetőnek választott meg, ugyanakkor az ifjúsági egylet megbízott az ifjúsági egylet vezetésével. E megbízásoknak igyekeztem eleget tenni legjobb tudásom szerint, az Úr iránti hűséggel.

Sokszor szolgáltam a Nilgesztelepi „Názáret” nevű kis imaházban.

1939-ben, amikor Miron Cristea ortodox patriárka volt a miniszterelnök Romániában, bezáratta a baptista imaházakat, az összejöveteleket betiltották. A fiúkör egy társas jelenettel készült a közelgő karácsonyi ünnepekre, abban a reményben, hogy rövidesen megnyílnak az imaházak. Esténként tartottuk a próbákat.

Egy este, a próba alatt a kisterem ajtajában megállt Nemes komiszár úr. Mivel én vezettem a próbát, odamen-

Magyargoroszló – Sokunk vágyakozásának és várakozásának beteljesedését hozta el az elmúlt év november utolsó vasárnapja. A gyülekezetünkben nevelkedett nyolc fiatal pecsételte meg az Üdvözítőbe vetett hitét a bemerítés vizében. E jeles alkalmon imára buzdította az ünneplő gyülekezetet Ilyés Lajos Aradról, Király Béla Balláról, és a helyi gyülekezetből Bartha Dezső. A bemerítést Király Tibor ny. lp. végezte. Ünnepi igehirdetést az 1Pt 3:18-22 alapján Bándi Sándor ügyintéző lelkipásztor tartott. Néhány figyelemreméltó gondolat az igehirdetésből: „A bárka Isten által tervezett és méretezett volt. Ezt Nóénak tiszteletbe kellett tartania. Sok bárka, hajó létezett már akkor, de csak a Nőé által készített bárkával lehet megmenekülni. Mondhatta volna valaki: ennyi állattal nem megyek be a bárkába! Ha a víz és a levegő elbír óriási súlyokat, mennyivel inkább a Megváltó megtarthat bármilyen bűnöst, sőt minden bűnöst, még a legnagyobbakat is.” A képen

látható személyek nevei (balról jobb felé haladva), első sor: Domokos Heléna, Bántó Zita, Domokos Henrietta, Domokos Beáta, Domokos Abigail; második sor: Gáll Ferenc, Ilyés Obed, Bárnuti János; harmadik sor: Bartha Károly, Bándi Sándor, Király Tibor. Az Úr erősítse és tartsa meg az új tagokat az Ő népe között! *(ifj. Domokos Ernő)*

tem hozzá és nagy naívan megkérdeztem tőle: hogyan tetszett bejönni? Ő mosolyogva mondta: hát csengettem és beengedtek. Ez nem is lehetett vitás, hogy ne engedjék be. Megkérdezte, hogy merünk összejönni, mikor az imaházakat kormányrendelettel bezárták. Én azt feleltem neki, mi hisszük, hogy karácsonyra megnyílnak az imaházak és készülünk az ünnepre. „Na, vigyázzatok magatokra!” – és ezzel elment.

Karácsonyra a gyülekezetek nem nyíltak ugyan meg, de a fiúkör összejövetelt szervezett az ünnepekre és újévre. Karácsony reggelén nyolc órakor Tóth Laci testvérrrel elindultunk a városba mozgószítani a fiúkat, lányokat a délutáni összejövetelre, melyet Laciéknál tartottunk az Ősi-negyedben. Minden alkalommal szép számban jöttünk össze. Mivel Tóth Lajos bácsi evangélista volt, az igehirdetést ő tartotta. Az ifjúsági egyleti műsort pedig mi végeztük, a fiúkör tagjai, ami bizonyágtéveszből, éneklésből, szavalatokból állt.

Az összejöveteleket besúgta valaki a rendőrségen. Ünnepek után az egyik nap megjelent Nemes komiszár úr Török Béla testvér üzletében, ahol én is dolgoztam mint tanuló. Mivel abban az időben Török testvér volt a gyülekezeti elöljáró, a komiszár őt vonta fele-

lősségre az összejövetelekért. Török testvér a felelősséget elhárítva azt mondta: Ott a fiú hátul, ő szervezte. A komiszár hozzám jött, s a következőket mondta: „Már megint te vagy? Mit csináltak Ősiben?” „Összejöttünk fiatalok ünnepelni, az nincs megtiltva” – válaszoltam. „Igen, de énekeltek” – mondta. „Igen, mi énekelni szoktunk, nem pedig dalolni.” Aztán egy kis figyelmeztetés után távozott.

Ebben az időben vasárnap délutánonként ifj. Mikó József testvéremmel Biharpuspökibe is kijártunk és házaknál jöttünk össze.

1940 húsvétjára megnyíltak az imaházak kapui, folytathattuk a

gyülekezeti életet, működhetett az ének-zenekar és a szaválások.

1940 szeptemberében nagy történelmi változás következett be: Észak-Erdélyt Magyarországhoz csatolták. 1941-ben Békéscsabán ifjúsági konferenciát tartottak, ahová énekzenekarunkat is meghívták. Augusztusban a Tahi-i ifjúsági konferencián vettünk részt, Kondor Ernővel ketten képviseltük a fiúkört. Szeptemberben pedig a debreceni ifjúsági konferenciára a fiúkör több tagjával elmentünk. Itt a fiúkör szájharmonika zenekara is szolgált...

1941. október 13-án önkéntesen vonult be katonának, hogy „minél hamarabb túl legyen rajta”. 1943. januárban leszerelt, itthon bekapcsolódott az ifjúsági munkába, újraélesztve a „Títusz” fiúkört. Márciusban SAS-behívót kapott, a lengyelországi frontra vitték. Később orosz fogságba került, ahonnan 1945 őszén szabadult. A következő év májusában kötött házasságot D. Szabó Ilonkával. A '48-as gyűl. értekezleten Bokor Barnabás lp. javaslatára igehirdetőnek választották, diakónussá avatása 1983. feb. 20-án történt. 30 éven át volt a gyülekezet pénztárosa. 2008. augusztus 5-én az Úr hazahívta. „Úgy senki sem tudott verset mondani, mint Faragó testvér” – így jellemezte a belvárosi gyülekezet egyik lelkipásztora a temetését követően.

„Dicsérjétek kürtzengéssel”

A kondorosi fúvószenekar missziós útja és a szalárdi fúvóskar megalakulása

Cikkírónk arról végzett kutatást, *A Kürt* 1941. március 15-i száma alapján – miután a Szeretemben már hírt adtunk a tavaly őszi kondorosi közös szolgálatról –, hogy a magyarországi testvérgyülekezetnek hajdanán milyen áldásos misszióútja volt az akkori váratlan szabadságban, és miként buzdultak fel a szalárdiak is, hogy fúvószenekart alapítsanak.

„*Dicsérjétek őt kürtzengéssel* – szólít fel Urunk bennünket az Ő dicsőítésére és magasztalására a Zsolt 150:3-ban. Ezt a felhívást meghallva indult el a 2. bécsi döntés után 1941. január 20. és február 16. között a kondorosi baptista gyülekezet fúvószenekara Kóródi Dániel gyulai lelkipásztor vezetésével missziói körútra Magyarország keleti részére és a Bihar-vidék területén található számos gyülekezetbe.

A testvérek együtt szolgáltak 1940 őszen Békéscsabán egy alámerítési ünnepélyen, amikor elkészítették a missziós út tervét, amely megvalósítására, csak következő év elején kerülhetett sor.

Útjuk során január 20-án este Bélmegyeren, másnap a komádi-magyarhomorogi- és körösszakáli gyülekezetekben szolgáltak. Január 24-én nagyváradi és bihari gyülekezetekben, ahova gyalogosan érkeztek, 25-én Szalárdon, 26-án a szentimrei és

kőji testvérek között, 27-én a székelyhídi, 28-án a bihardiószegi, 29-én a biharfőlegyházi gyülekezet új imaházában szolgáltak testvéreink. 30-án Paptamásiban, 31-én Biharpüspökiben, február 1-jén Gyulán, 2-án Békéscsabán, a körösvidéki téli ifjúsági konferencián, majd 16-án Kondoroson záróünnepély keretén belül magasztalták az Úr fenséges nevét.

A fúvóskar alapító tagjai (első sor balról jobbra): Kovács László, Elek Imre, Király András, Kocsis Sándor, (második sorban) Dani Tibor, Dani Zoltán, Cséki János, Nagy Pál kondorosi karmester, Mo., Kiss Béni, Papp György, (harmadik sorban) Király Sándor, Elek Lajos, Dani Lajos, Elek Gyula, Domonkos István.

Az út nagy részét gyalog, sáros utakon, jobb esetben lovaskocsikon tették meg, de annál nagyobb örömmel vitték az Úr szeretetének tűzével az örömhírt a gyülekezetekbe.

Így érkeztek meg január 25-én Szalárdra is, amiről *A Kürt* c. korabeli baptista ifjúsági lap a következőképpen számol be: „Másnap, 25-én Szalárdra kocsikon vittek bennünket testvéreink csepegős időben, itt már legalább járdák voltak. Itt már a kezdés előtt félórával érkeztem a karvezető testvérrrel, mégis csak azért juthattunk be, mert szerepelnünk kellett. Az ajtó nyitva állt egész idő alatt, és az utcán is-kétoldalt az ablakok alatt-állt a hallgatóság féltizenkettőig. Mikor oszolni kezdtek, többen akkor jöttek be és mondták: eddig csak hallgattuk, de legalább lássuk is meg óhazai magyar testvéreinket! ...Szalárdról megint nekivágtunk a sárnak az apostolok lován, bár én mentem kicsit az Elek Lajos tv. lován is, mert itt már a cipő szára alacsonynak bizonyult. Míg én a lovon ültem, addig a ló fiatal gazdája, az én hűséges lovaszom vigan lépdelt a többiekkel gyalog.”

Testvéreink látogatása, a kondorosi fúvóskar szolgálata gyülekezetünk tagjainak szívét átjárta és mély nyomot hagyott. Kóródi Dániel gyulai

lelkipásztor, a Lk 19:1-10 versei alapján, Zákeus történetéből hirdette Urunk életadó beszédét. Testvéreink a zenekari szolgálat mellett társasjelenetet is előadtak imaházunkban.

Közösségünk tagjai indíttatást kaptak ezáltal arra, hogy gyülekezetünkben is megalakítsák a fúvószenekart. Ennek kivitelezésével megbízták a vezetők közül Dani Lajos gyülekezeti vént, valamint Elek Lajos diakónus testvért, akik Nagyváradról a Zene- és hangszerjavító üzletből megvásárolták a fúvós hangszereket.

Az előkészületek után felkérték Nagy Pált, a kondorosi fúvóskar vezetőjét a zenekar betanítására, amit testvérünk el is vállalt. Az 1941-ben és 1942-ben tett kezdeti lépések után 1943-ban megalakult a szalárdi fúvószenekar, és Elek Imre, Kocsis Sándor, majd Király András testvér vezetésével szolgált az Úr neve dicsőségére.

A fúvóskar közösségünkben ma is aktívan működik és magasztalja megdicsőült Urunk és Alkotónk nevét. Hálát adunk Istenünknek, hogy megáldotta testvéreink által a misszióútjuk alkalmával elhintett magot és az bőségesen termett gyümölcsöt megváltó Urunk neve dicsőségére.

KELEMEN SÁNDOR TOMI,
Szalárd

Az alábbi írások arra világítanak rá, hogy milyen volt az a 400 évvel ezelőtti kor, amelyben Thomas Helwys baptista vezető nagy hatású tanulmányát közzétette?

Amszterdamban, 1609-ben, egy közel ötvenfős evangéliumi keresztyén csoport gyűlt össze egy egyszerű pékség hátsó épületrészében, hogy nyilvános hitvallásukat követően bibliai keresztségben, azaz bemeztetésben részesüljenek. Eredetileg Angliából menekültek Hollandiába az ottani kegyetlen vallásüldözés elöl. Akkor halásos veszedelem fenyegette azokat a hívőket, akik az államegyházból kilépve mertek önállóan gondolkodni és elmélkedni a biblia igazságai fölött.

John Smith és Thomas Helwys

Ez az Amszterdamban menedéket kereső angol anyanyelvű csoport egy anabaptista háttérű mennonita közösséggel és tanítással került kapcsolatba. Első vezetőjük John Smith – a korábban Cambridge-i egyetemen végzett anglikán lelképásztor – irányításával, majd utódja Thomas Helwys ügyvéd, aki *Hitelvek* címen az első baptista hitvallás szövegét állította össze – kezdeményezésére nagy buzgósággal kutatták az írásokat és imádkoztak együtt azért, hogy a felismert igazságokat képesek legyenek megvalósítani.

Közös látásra jutottak abban, hogy az államegyházból való beleszületés és a hit nélkül kiszolgáltatott csecsemőkeresztség ellentétben áll a Biblia üdvösségtanával, így az

érvénytelen. Teológiailag helytelennek tartották azt a gyakorlatot, hogy az állam által preferált népegyházak az öszövettségi körülmetélés jogfolytonosságát látták a csecsemők fejleöntéses keresztségében, valamint azt a hamis elképzelést, miszerint a vallásos tradíciókba való testi beleszületés alapja lehetne az egyháztagságnak. Elutasították a megtérés nélkül kiszolgáltatott, tudatlan és hitre képtelen csecsemők fejének vízzel való lelocsolását, amit a szent cselekmény kicsúfolásának tekintettek.

Azt is fölismerték, hogy az evangélium kétségtelenül újjászületésről tanít, amit a Szentlélek munkál az Isten igéjét hittel elfogadó, hozzátérő, bűneit megbánó ember szívében. Ebbe az új életszakaszba a Krisztus halálára, eltemetésére és feltámadására emlékeztető és azzal azonosuló hitvalló alámerítés által léphet a hívő ember. Erre Jézus mutatott személyes példát a Jordán vizében és adott parancsot tanítványainak feltámadása után. Nem mintha az üdvösség emberi teljesítmény eredménye volna, hisz a vízbe való bemeztetést a Szentlélekbe való bemeztetésnek kell követnie, amit Krisztus víz végbe a neki engedelmes keresztyén életében.

DR. MÉSZÁROS KÁLMÁN *lp., egyházelnök, Mo.*

Thomas Helwys

Az első modern baptista gyülekezet másik kiemelkedő tagja Thomas Helwys volt. Smyth-szel Londonban került kapcsolatba. Smyth ekkor épp állás nélkül volt, mivel bátor kijelentései miatt többször ütközésbe került a hatóságokkal (1606). Egy ideig barátjánál Thomas Helwys-nál tartózkodott, aki ügyvédként szolgált Broxtowe-ban.

Thomas Helwys-ről kevés életrajzi adat maradt hátra. Vidéki származású úriember volt, aki Londonban jogot végzett. Miután Smyth szakított az anglikán egyházzal és szeparatista lett, Helwys is csatlakozott az egyházból kiváltak közösségéhez. Gainsborough-ban együtt szolgáltak a szeparatista gyülekezetben, majd az üldözöttekkel együtt ő is Hollandiába menekült. Nem részesült felavatásban, mégis hatékony munkát végzett mind a szeparatista, mind az Amszterdamban megalakult baptista gyülekezetben.

Smyth halála után Thomas Helwys vette át a gyülekezet vezetését. Mivel Helwys helytelenítette az üldözések elöl való menekülést, még 1612-ben visszatért gyülekezetével Angliába, és London egyik külvárosában (Spitalfield) megalapította az első angliai baptista gyülekezetet. Itt kezdettől fogva a keresztséget – a Hollandiában felismert baptista hitelvek alapján – felnőtt korban gyakorolták.

Helwys összesen négy könyvet írt: hármát Hollandiában és egyet Angliában. Ezekben leírja hitvallását, amely néhány kérdésben előbbre mutat Smyth hitvallásánál. Kálvin tanításától eltérően rámutatott az üdvösség kérdésében az ember felelősségére, fontosnak tartotta a gyülekezet autonómiáját. Kifogásolta Kálvin rideg predesztinációs tanítását, kritizálta a mennonitákat az emberi szabad akarat túlhangsúlyozása miatt.

Támadta azokat a puritán igehirdetőket, akik az üldözések miatt nem

szakítottak az anglikán egyházzal, ill. megalkudtak a bibliai igazságok gyakorlásában. Bírálta az anglikán és a katolikus egyházat az egyházi hierarchiák miatt, amely megfosztja a híveket a Krisztusban nyert szabadságtól. Meggyőződéssel hirdette: a keresztyének nem politizálhatnak és nem lehetnek tagjai civil hatalmasságoknak.

A negyedik könyvében (*A Short declaration of the Ministry of Iniquity*) kiszélesíti Smyth tanítását a lelkiismereti szabadságról és a szabad istentisztelet gyakorlásáról. Ez az első könyv, amely angol nyelven megjelent ebben a témakörben. Mivel írásaiban és prédikációiban hevesen támadta az egyházat és a királyt, Helwys-t hamarosan a Newgate-i börtönbe zárták (1612). Ő azonban ott is folytatta egyházellenes írásait és tanításait. Ismeretlen körülmények között, a börtönben fejezi be életét 1616-ban.

DR. GERGELY ISTVÁN *lp., New York*

A 17. század elejétől Európában az élet csaknem minden szintjén jelentős változások történtek. Társadalmi vonatkozásban a nemesség háttérbe szorult, míg a közember, az úgynevezett polgári osztály átvette a hatalmat. Fokozatosan a „nemesség” helyett a „képeség” került előtérbe. A tudomány és technika fejlődésével megkezdődött az ipari forradalom folyamata, amely új szerepet és munkalehetőséget biztosított a polgárok számára.

A társadalmi fordulatokat Európában vallásos változások kísérték. Különösen igaz ez Anglia esetében. VIII. Henrik (1509-1547) függetlenítette az egyházat Róma irányításától, és magát az egyház fejének kiáltotta ki. Viszont az anglikán egyházban egyre többen követelték a radikális változásokat. Hozzájárult ehhez Henrik önkényes uralkodása, majd az, hogy az őt követő királyok üldözték a protestánsokat, de a kontinensen élő reformátoroknak és anabaptistáknak is mind nagyobb befolyásuk volt erre nézve.

A változásokat követelő csoportoknak, mivel tiszta (angolul: pure) gyülekezet után vágyakoztak, ellenségeik a „puritán” csúfnevet adták. Eleinte a puritánok nem kívántak kiválni az egyházból, inkább annak megreformálását szerették volna elérni. Azonban az anglikán egyház vallási, de politikai okok miatt is elutasította ezeket a törekvéseket. Mivel nem érték el céljukat az egyház keretén belül, kiváltak az egyházból, és ezért a „szeparatista” nevet kapták. (*Gergely István*)

Könnyes szemekkel, de Isten bölcs akaratában megnyugodva vettünk búcsút Hadadnásdon gyülekezetünk volt előljárójától, diakónusától, vasárnapi iskolai tanítójától, **id. Pap Ferenc** testvértől 2011. december 9-én.

Testvérünk több mint 82 évet élt ezen a földön, tehát megkapta a maximumot az Úrtól (Zsolt 90:10), reá is érvényes az ige igazsága, mert életének nagyobb része nyomorúság és fáradtság volt. Életének utolsó 13 évét ágyban töltötte bénán, az utolsó három évet pedig vakon. Mindezek ellenére kitarzott

hitében és hűségében az Úr iránt, akit szeretett és szolgált, ameddig erre lehetősége nyílt.

Temetésén, a háznál a következő testvérek szolgálták igei üzenettel: Bándi Sándor lp. Egrespatakról (Zsid 11:13-40), Fekete Csaba lp. Ippról (Jel 3:7-13). Módi Miklós ügyvezető lelkipásztorunk a nekrológot olvasta fel. Három vigasztaló jellegű költemény is elhangzott Borzási Sándor (Lupény), Pap Mihályné Piroska és Kasza Emilné Rebeka részéről. A temetőben szolgált: Vass Gergely lp. Békésről (Jel 1:7), és id. Kasza Ferenc hadadnásdi diakónus (Zsoltárok 62:2). Mind a háznál, mind a temetőben szolgált a helyi gyülekezet énekkara és fúvószenekara. A temetésre nagyon sokan eljöttek a faluból, a környező falvakból, valamint Lupényból, Aradról, Gödöllőről, Budapestről, Nagybányáról, Szatmárról, Gyaluból. Isten áldását és vigasztalását kívánjuk a gyászolók részére.

Nekrológ: id. Pap Ferenc 1929. április 17-én született Hadadnásdon, gyermekéveit ugyanitt töltötte. Nyolc évesen édesanya nélkül maradt, édesapja özvegyen nevelte fel őt és a nála két évvel fiatalabb húgát. 1947 augusztusában 48 társával együtt szabadtéri bemerítésben volt része Hadadnásdon. 1953-ban házasságra lépett Kasza Ilonával, akivel 50 évig éltek boldog házasságban. Az Úr hat gyermekkel áldotta meg őket (két leány és négy fiú).

1956-ban Lupényban vállalt munkát, a szénbányában, ahova 1961-ben követte felesége és már meglévő három gyermeke. Lupényban a Jóisten megáldotta őket még 3 fiú gyermekkel. Aktívan részt vett a gyülekezet indulásának nehéz éveiben, szolgált igehirdetéssel, volt előljáró is, '77-ben diakónusnak avatták fel.

1979-ben vonult nyugdíjba és családja egy részével hazaköltözött Hadadnásdra, ahol aktívan bekapcsolódik a gyülekezeti szolgálatokba, mint gyülekezeti vén, előljáró, emellett újraindítja a vasárnapi iskolát, amelynek tanítója volt az 1990-es évekig.

1999-ben agyvérzés következtében lebénult. Felesége hűségesen gondozta, de őt 2003. augusztus 5-én az Úr hazaszólította. Ezután gyermekei ápolták hűséggel és szeretettel. 13 évig fekvő betegként élte fájdalommal teljes napjait. 2011 december 7-én az Úr magához szólította hűséges szolgáját. (**Vincze Miklós, Hadadnásd**)

2012 január 20-án kísértük ki az érszöllősi temető kertbe **Füstös Irénke** testvérnőnk koporsóját. Testvérnőnk életének 81. özvegységének 10. évében 2012 január 17-én, miközben a lelkipásztor érte imádkozott, hallotta meg a hazahívó szót és eltávozott e földről. A temetésen Füstös Gyula hajdúböszörményi és Veress Efraim érszöllősi lelkipásztorok szolgáltak. Gyula testvér 18. Zsoltár 2-6 verse és az 1Kor 15:53-57 alapján szólt, Veress Efraim testvér pedig a Róm 8:31-39 szerint hirdette az igét.

Szilágybagoson, február 9-én volt a temetése **Szabó Imre** (77) testvérünknek. A gyászistentiszteletet a készülő, de

még üresen álló új imaházban tartották, a kemény hideg ellenére is nagyon sokan eljöttek. Igét hirdetett Szekrényes Pál körzeti lelkipásztor. A Jn 14:1-6 alapján az Úr Jézus szavaival bátorított: „*Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem*”. Bizonyásgtétellel Gombos

Miklós érszöllősi diakónus szolgált, az igebelí Tamás kérdését hangsúlyozta: „*Uram, nem tudjuk hova mégy..?*”, és az Istennek odaszánt életű ember bizonyosságáról szólt. A temető kertben, a nagy hidegre való tekintettel csupán néhány vigasztaló ige hangzott el: „*Mint utolsó ellenség töröltetk el a halál.*” (1Kor 15:26) és a Jel 21:3-7 versei: „*Íme, az Isten sátora az emberekkel van*”. Az áldáskérő imákat Rádi Gyula, Gombos Miklós, Eszes Lajos és Nyere János mondta. A gyászistentiszteleten közreműködött a bagosi gyülekezet énekkara és fúvószenekara Budai Ferenc és Budai Attila vezetésével.

Szabó Imre 1934. november 29-én született Szilágybagoson. Fiatalon tért meg, 22 éves korában nősült, feleségével, Máté Idával 55 évet éltek szeretetteljes házasságban.

A gyülekezetben sokféle tevékenységben részt vállalt: vezette a fúvós- majd vonószenekart, szolgált az igével, egy időben előljáróként is. Építész-mesterember volt, és nem túlzás azt állítani, hogy ezermester. Szerszámokat, megmunkáló eszközöket is készített, türelmes kísérletezéssel elkezdett harmóniumokat javítani, majd újakat is építeni. A helybeli és a környék számos gyülekezete jutott így hozzá – az akkori rendszer korlátozásainak közepette – szépen szóló hangszerekhez.

Élete alkonyán lelkesen támogatta a bagosiak azon tervét, hogy új imaházat építsenek, a munkából viszont már kevéske részt vállalhatott. Azért ha tehette, betegen is sokszor elment az imaházhoz, figyelte a növekvő falakat, elhaló erejét összeszedve kis tennivalókban segítette az atyafiakat. „*Gazdag élet példát hagyott ránk*” – mondotta a nekrológ befejezésekor Szekrényes Pál szilágysomlyói lelkipásztor. (**Sz.L.**)

„Nagy kegyelem áradt mireánk”

Daróczi Gábor bizonyságtétele a szilágypéri roma imaház megnyitóján hangzott el, 2010. nov 26-án.

„Nagy ez a kegyelem, ami kiáradt itt mireánk, az Úr Jézus Krisztus által” – kezdte bizonyságtételét Daróczi Gábor, arra is utalva, hogy mostmár van saját imaházuk. „Én szinte el sem hittem, hogy ez el fog érkező. Ezelőtt két hónappal, amikor Béla bácsi mondta (Ferenczi Béla missziómunkás – szerk. megj.), hogy veszünk imaházat, én ezt nem tudtam elképzelni. Hogy fogunk mi imaházat venni, mikor sokszor annyi pénzünk sincs, hogy a villanyt kifizessük. Majd azt mondta, hogy imádkozni kell ezért, és lesznek testvérek, akik segítenek.”

Szilágypérban a roma gyülekezet ennek előtte a Daróczi Gáborék házában tartotta összejövetelét. Legelőször felesége, Rózsika fogadta el az Urat, majd az anyósa, Balog Rozália.

A saját megtérésének történetéről, az imaházavatón a következőket mondta:

– Amikor a feleségem megtért, én ugyanúgy eljártam a kocsmába, eljártam mulatozni, elittam a nehezen megkeresett kis pénzemet. És egyszer Sanyi testvér hívott, menjek el vele Szöllősrre, a gyülekezetbe. Nagy hó volt akkor, és én magamban úgy gondoltam, hogyha verekedni akar, mert azelőtt többször összeverekedtünk, hát legyen úgy, nem félek én tőle. Az úton Sanyi mondja: „Így az Úr, úgy az Úr...”, de nem érttem én semmit belőle, csak az Úr nevét hallottam,

Szöllősen az imaházban épp akkor nem volt ott a lelkipásztor, a testvérek szolgáltak. Körülnéztem, ki itt a lelki ember, hát ki itt a pap? Gondoltam, biztos az, aki minél jobban fel van öltözve. Hát látom, a férfiak nyakendőben vannak, ...hát itt mindegyik pap?! És akkor felállt Lukács Gyuri bácsi, neki volt a legnagyobb hangja. Hát ez nem lehet a pap, gondoltam, mert nem volt úgy felöltözve, mint a többiek... Jöttünk majd visszafele, Sanyi megint magyarázott, már akkor kezdtem érteni valamit... Majd eljár-

tam a gyülekezetbe, ami ott volt náluk a hajlékban (Szilágypérban – szerk. megj.), de nem voltam megtérve, nem tudtam elfogadni az Úr Jézust.

Február 12-e feledhetetlen a számomra. Bogyoszlón meghalt egy nagynéném, és mondtam a feleségemnek, úgy induljunk, hogy Kécben érzünk el a gyülekezetbe, és onnan menjünk át a temetésre. El is jutottunk Kécben a gyülekezetbe. Az ige a Mózes 2-ből volt, amikor Isten úgy szólt Mózeshez, hogy húzza le a saruját, mert szent az a hely. Miután felolvasták az igét és leültünk, én megérezttem, hogy két doboz cigarettára van a zsebemben. Az jutott eszembe, mégis milyen ember vagyok én? Itt ez a száz ember, aki megállja, hogy ne cigarettázzon, ne igyon, ne verekedjen, ne csinálja a rosszat, hát én olyan ember vagyok, aki ezt ne tudná megtenni? S akkor mondta a testvér, hogy az igéért imádkozzanak. Lehajtottam én is a fejemet, és úgy, ahogy tudtam, kértem: Uram, érintsd meg az én szívemet is (elérzékenyül a hangja). S akkor éreztem egy olyan sugallatot, mintha az Úr Jézus megadta volna. Hallgattam az igehirdetést, és valami melegség járt át. Könnyebb lettem, mint mikor az ember szabad lesz. Éreztem, hogy megszabadít az Úr.

Azóta, hála Istennek, nem vettem Aitalt a számba, nem cigarettázom, és nem foglalom rossz dolgokba magamat, hogy azzal kárt okozzak. Nem is akarok, a testvérek ismernek, két év óta senkinek nem ártottam, mert az Úr Jézus engem így tanít. És nem csupán világi, hanem lelki haszon van ebben. Testvérek, azóta én olyan boldog vagyok, hogy én nem cserélnék senkivel. Tudom, az Úr mit ígért nekem, és hogy mit fog adni, amikor majd eljön, hogy az ő királyságát megalakítsa. Örvendek, hogy ebben a tervében én is benne vagyok.

Amikor nálunk gyűltünk össze, hárman voltunk: a feleségem és anyósom. Béla testvér járt hozzánk.

Sajnáltam is Béla testvért, mondom: hát ez az ember meddig fog idejárni azért a két személyért? Én mint hitetlen hallgattam az igehirdetést. Egyszer mondja anyósom: Uram, érintsd meg a férjem szívét is. Hát, mondom, ez az ember nemhogy az Úr Jézus igéjét hordja (mármint az apósa – szerk. megj.). Mert az úgy kezdte a napot, hogy káromolta az Isten nevét korán reggel, az józan nem volt negyven éven keresztül. ...Itt ha tud tenni valamit az Úr, az nagy csoda lenne. Majd én is kezdtem imádkozni érte. Egyszer csak mondják: apósd elfogadta az Urat. Én előbb nem akartam elhinni, hogy ez az ember 180 fokos kanyart vett, hogy aki 40 évig részegeskedett, cigarettázott, az újja már megégett, addig szívta a cigarettát, az most meg tudott változni. És nem magától tette azt, hanem az Úr Jézus Krisztus, aki beleköltözött, ő változtatta meg. (Ámen, mondják többen is hangosan.)

Én azt szeretném, hogy minél többen fogadják el az Úr Jézust. Térjenek meg, mert nem veszítenek, csak nyereségük lesz. Ha tudunk jól választani, már itt a földön a szívünkbe költözik a mennyország. És ha eljutunk oda, hogy amikor az Úr eljön értünk ... tudjuk meg, hogy nagy érték lesz az... Ennyit szerettem volna mondani a testvéreknek. Áldja meg az Úr a vezetőket, azokat az embereket, akik eljöttek, hogy megnézzék ezt a kis hajlékot. Kívánom, úgy távozzanak innen el, hogy a Krisztust vigyék a szívükben. Ámen.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretelap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

A MAGYAR FA

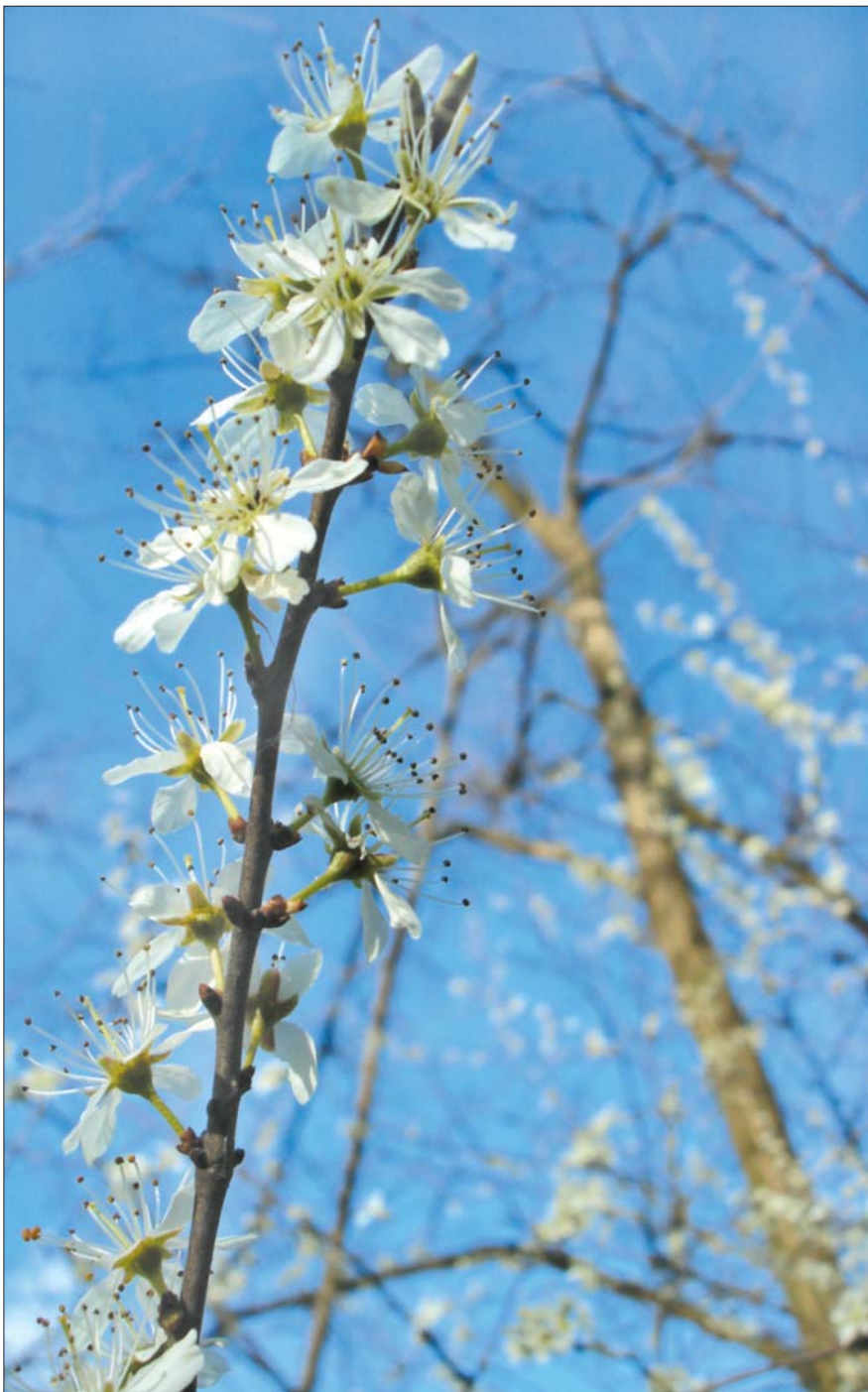
Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!
Meleg a fény, fakad a rügy tőle,
zöld levélke bújuk ki belőle.
Sok kis virág, fehér kelyhű, tiszta.
A kék égre úgy mosolyog vissza.
S ha lehullik mindenik virága,
gyümölcsöktől hajlik a fa ága:
Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!

Mért látom hát kopáran a fát,
az én szegény, szomorú hazámat?
Hiszen Isten kegyelmének napja
sugarát rá bőséggel hullatja.
Mért mered hát csupaszon az ága?
Miért nem fakad rügye és virága?

Kis rügyecskék, ti talán tudjátok.
Hívogatón, ha letekint rátok,
talán ti nem engedtek szavának,
kis rügyei a nagy magyar fának!
Tavaszt csak nap melege adhat.
Tavaszt csak az Úr Jézus fakaszthat.
De hogy a fa virágba boruljon,
kis rügyecske kell, hogy kiviruljon,
engedjen a napfény melegének,
Megváltója nagy szeretetének.

Rügyszívecske nyílj meg valahára!
Meleg árad le a magyar fára:
az Úr Jézus kegyelmének fénye.
Hogyne lenne életre reménye!

Túrmezei Erzsébet

Fotó: Sz.

Igen rövid parancsot kaptál: Szeress, és tégy, amit akarsz.
Ha hallgatsz, szeretetből hallgass; ha kiáltasz, szeretetből kiálts;
ha korholsz, szeretetből korholj; ha kímélsz valakit, szeretetből kíméld;
a szeretet gyökere legyen meg benned, s ebből a gyökérből jó fakad. *(Augustinus)*

Búcsú a hóvirágtól *(Folytatás a címlapról)*

...Szép napsütésben, simító szélben
miért hajtod le árva fejedet?
Ha fáj a búcsú, vigasztalódjál,
ne sírj többé már harmatcseppeket.

Köszönj el az öreg fa tövétől,
mondj búcsút a halvány ég kékjének,
Tűnj el, mert a fekete világba
eltapossák tiszta fehérségedet.

Fehér hóvirág... Utánad intve
fájó gyászdallal emelek kezét.
Addig nyugodj csendben a föld ölén
míg eljön egy másik, szebb kikelet.

Somogyi Barnabás